

РЕШЕНИЕ

№ 5490

гр. София, 13.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 24.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **136** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 АПК вр. с чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди/ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, подадена от Й. А. Д. против Национална експертна лекарска комисия, като се претендира обезщетение в размер на 7 000лв., от които 5 000лв. неимуществени вреди и 2 000лв. имуществени вреди заедно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се, че неимуществените вреди са в резултат на незаконосъобразно експертно решение на НЕЛК, с което са отменени 9 бр. болнични листове. Ищцата е обжалвала това решение и същото е отменено от АССГ след „тригодишна съдебна сага”, през което време и именно по повод водените съдебни дела здравословното ѝ състояние се е влошило. Претендираните имуществени вреди представляват изразходваните от ищцата средства за водене на дела, закупуване на лекарства и пътни разходи. С определение от 22.04.2013г., съдът е оставил исковата молба без движение като е дал конкретни указания за отстраняване на констатираните нередовности. С допълнителна молба, подадена в указания ѝ 7-дневен срок, ищцата е посочила, че неимуществените вреди, които е претърпяла се изразяват във влошаване на здравословното ѝ състояние, конкретно в получаване на зачестили хипертонични кризи в периода от 08.03.2010г. до 04.04.2011г. В подкрепа на твърденията за влошеното ѝ здравословно състояние са приложени медеценски документи, в т.ч. и епикриза с изх.№ 21 от 14.03.2013г., в която е отразено развитието на хипертоничното заболяване.

В с.з., ищцата се явява лично, поддържа исковите си претенции по изложените в исковата и в допълнително депозираната молба съображения.

Ответникът- НЕЛК не изпраща представител. Представено е мотивирано писмено становище по допустимостта и основателността на исковата молба, в което за изложени доводи за нейната неоснователност. Сочил си, че не са налице кумулативните елементи от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ, тъй като липсва причинна връзка между отменения административен акт и настъпилния вредоносен резултат.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на предявените искиви претенции.

Съдът, като обсъди доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното медицинско досие на ищцата се установява, че по отношение на същата е издадено експертно решение на ТЕЛК N 1918/ 23.09.2009г., с което са потвърдени 5 бр. болнични листове и са отменени останалите 9 бр. като е прието, че същите са издадени в нарушение на закона, като съответно са анулирани.

С жалба с вх. N 2547/ 30.09.2009г., Д. е обжалвала цитираното ЕР на ТЕЛК пред НЕЛК, която с ЕР N 0149/08.02.2010г. е потвърдила частично ЕР на ТЕЛК и е отменила 8 бр. болнични листове. Решението е взето по документи, тъй като касае обсъждане на болнични листове за минало време.

Ищцата е обжалвала ЕР N 0149/08.02.2010г. на НЕЛК пред АССГ. С решение N 1989/17.06.2010г. по адм.д. N 2370/ 2010г. по описа на АССГ, 24-ти състав, съдът е отхвърлил жалбата като неоснователна. С решение N 2715 от 23.02.2011г. по адм.д. N 10449/ 2010г., ВАС е отменил цитираното решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на съда. С решение N 4111 от 30.08.2011г. по адм.д. N 2634/ 2011, АССГ, 28-ми състав е отменил по жалба на Й. Д. ЕР на НЕЛК N 0149 от зас. N 020 от 08.02.2010г., с което е потвърдено частично ЕР на ТЕЛК N 1918/ 23.09.2009г. и са отменени 8 бр. болнични листове. Решението е обжалвано пред ВАС и с протоколно определение от 18.10.2012г., жалбата е оставена без разглеждане като недопустима поради липса на правен интерес, а производството по образуваното адм.д. N 5420/2012г. по описа на ВАС е прекратено на осн.чл.159, т.4 от АПК. Определението отново е обжалвано от ищцата и е оставено в сила с определение N 16020 от 14.12.2012г. по адм.д. N 14030/ 2012г.

По делото са представени етапна епикриза с изх. N 21/ 14.03.2013г.; фиш за медицинско обслужване на пациент от спешно отделение от дати 08.03.2010г. и от 14.10.2010г.; медицинско удостоверение от [фирма] от 09.07.2012г. и от 14.10.2012г.; медицинско направление, изследване, УЗД- щитовидна жлеза от 14.08.2012г.- 2 бр. и фиш от спешно отделение от 30.03.2011г. и от 04.04.2011г.

При така установената фактическа обстановка, съдът мотивира следните правни изводи:

По допустимостта на иска: В чл. 204 от АПК са предвидени предпоставките, при които исковите за обезщетения за вреди причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, са допустими за разглеждане. Съгласно ал. 1 на този член, първата предпоставка за допустимост на иска, когато се претендира, че вредите са причинени от незаконосъобразен административен акт, е той да бъде отменен по съответния ред, а именно – по правилата на чл. 97 ал. 1 АПК след оспорване пред по – горестоящия

административен орган, при възобновяване на административното производство (чл. 99 ал. 1 от АПК) или по съдебен ред. Т.е. при тази предпоставка се изисква предварителното установяване по предвидения от закона ред на незаконосъобразността на административния акт със съответен влязъл в сила акт – решение, преди да се пристъпи към производството по чл. 203 и следващите от АПК по претендирането на вреди.

В конкретния случай е изпълнено условието на чл.204, ал.1 от АПК- има административен акт, който е отменен по предвидения в закона съдебен ред- ЕР N 0149/08.02.2010г. на НЕЛК, отменено с влязло в сила решение на АССГ по адм.д.N 2634/2011г.

Поради гореизложеното съдът намира, че исковата претенция е допустима.

По отношение на пасивната легитимация :

Съгласно изискванията на чл.205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Следователно правилно и в съответствие с цитираната разпоредба, искът е предявен срещу НЕЛК, която е издала отмененото ЕР.

По основателността на иска:

Съгласно чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. За да може да възникне право на обезщетение за вреди по специалния закон на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ е необходимо ищецът да докаже и установи в кумулативна даденост наличието на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на държавата или общините, респективно на длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност и вреда / имуществена или неимуществена/, както и наличието на пряка причинна връзка между претърпяните вреди и незаконосъобразния акт, действие или бездействие на съответните дл.лица. Отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна и безвиновна /арг. от чл. 4 от ЗОДОВ/, като при липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общината по посочения ред.

В конкретния случай, като основание за предявения иск за вреди, ищецът посочва ЕР N 0149/08.02.2010г. на НЕЛК, отменено с влязло в сила решение на АССГ по адм.д.N 2634/2011г.

Настоящият съдебен състав счита, че не са налице предпоставките на чл. 1, ал.1 от закона за реализиране отговорността на общината, за да бъде уважено искането на ищеца за присъждане на претендираното обезщетение. Налице е незаконосъобразен акт на административен орган, отменен по съответния ред, но от него пряко и непосредствено не са причинени вредите, за които се иска заплащане на обезщетение.

Непозволеното увреждане представлява сложен юридически факт, включващ следните елементи: деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. Отговорността на държавата и общините е обективна и вина в случая не се изследва. Деянието се разбира като конкретна външна проява на едно лице, изразено както в действие, така и в бездействие. То е противоправно, когато противоречи на правните норми.

Както бе посочено, налице е първият елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане , но непозволеното увреждане предполага и вреда. Вредата

представлява смущение, накърняване или унищожаване на богатата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Вредата е в причинна връзка с извършеното деяние, в случая отменения акт когато е пряка и непосредствена последица от него.

За уважаване на предявените искиве ищцът следва да докаже по безспорен начин кумулативното наличие на следните предпоставки: че е претърпял описаните в исковата молба вреди и че те са в пряка връзка с посочените незаконосъобразни действия и бездействия. Относно тежестта на доказване съдът е дал изрични и конкретни указания в разпореждането за насрочване.

Представените писмени доказателства- етапна епикриза с изх.№ 21/ 14.03.2013г.; фиш за медицинско обслужване на пациент от спешно отделение от дати 08.03.2010г. и от 14.10.2010г.; медицинско удостоверение от [фирма] от 09.07.2012г. и от 14.10.2012г.; медицинско направление, изследване, УЗД- щитовидна жлеза от 14.08.2012г.- 2 бр. и фиш от спешно отделение от 30.03.2011г. и от 04.04.2011г. се установява обстоятелството, че ищцата е получавала хипертонични кризи, но съдът не може да приеме за установено и доказано по категоричен начин наличие на трайно влошаване на здравословното ѝ състояние, както и не е ясно в какво точно се изразява твърдяното влошаване на здравето ѝ, какви са неговите проявления и т.н. С други думи недоказан остана и факта на настъпване на самата вреда.

Ищцата не доказва по безспорен начин, че е налице влошаване на здравословното ѝ състояние, още по-малко това влошаване да е в резултат на отмененото ЕР на НЕЛК.

Същото се отнася и до претендираните имуществени вреди- разходи за водене на дела, лечение, пътни разходи и пр. В тази насока не са ангажирани каквито и да било доказателства. Липсват представени доказателства за разходи, направени във връзка с водените дело- копия от адвокатски пълномощни , установяващи изплащане на договорени адвокатски хонорари, пощенски услуги, разходи за закупуване на лекарства.

Освен това, с оглед пълнота на мотивите, следва да се отбележи недопустимостта на исковата претенция за заплащане на имуществени вреди, изразяващи се пътувания до съда за явяване по дела и направени разходи за копирни услуги, тъй като същите представляват разноски по водене на дела, който подлежат на възстановяване по реда на АПК в хода на производството, по което конкретно са били осъществени.

Независимо от дадените изрични указания във връзка с необходимостта от назначаване на СИЕ и СМЕ, в проведеното с.з. на 01.04.2013г., ищцата изрично е заявила, че се отказва от искането за назначаване на експертиза.

В случай, че е налице твърдяното от ищцата заболяване, то същото е повод за преосвидетелстване по реда на ПУОРОМЕ за придобиване на ТНР, тъй като отмененото ЕР на НЕЛК касае единствено и само болнични листове.

Отделен е въпросът, че сумите по потвърдените болнични листове ще бъдат изплатени на ищцата със задна дата, както и че междуременно тя е придобила право на пенсия по осигурителен стаж и възраст, която получава ежемесечно.

Съгласно чл.4 ЗОДОВ, общината дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Категорично, по делото не се доказва нито настъпването на вреди , нито наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между отменения като незаконосъобразен административен акт и твърдяната вреда. По изложените по-горе съображения, настоящият състав счита, че исковете са изцяло неоснователни и недоказани и като

такива следва да бъдат отхвърлени.

Относно претенцията за заплащане на лихва, предвид факта, че искът за лихви има акцесорен характер, то при отхвърляне на главния иск като неоснователен, то и искът за лихви също се явява неоснователен и съответно следва да бъде отхвърлен.

Воден от горното Административен съд София-град, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 1 ЗОДОВ и чл. 86 ЗЗД предявени от Й. А. Д. против Национална експертна лекарска комисия, с които се претендира обезщетение в размер на 5 000лв. неимуществени вреди и 2 000лв. имуществени вреди, претърпяни в резултат на отменен административен акт, заедно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: